

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 469/2014

12.06.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Н., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката М.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 869/12 од 08.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3052/13 од 25.11.2013. године, у седници већа одржаној 12.06.2014. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., као основаног, а по службеној дужности у односу на окривљене: М.Ј., Љ.М. и М.М., **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Основног суда у Чачку К 869/12 од 08.02.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3052/13 од 25.11.2013. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 2. ЗКП-а према окривљенима: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н., за кривична дела за која су оптужени и правноснажно оглашени кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да су: „дана 28.09.2008. године око 2.00 часа у Ј., на путу испред кафе бара Д., вршили насиље према оштећеном Н.Д. из Б.п. и тиме теже реметили јавни ред и мир, при чему су поступали у урачунљивом стању и били свесни да је њихово дело забрањено, што су и хтели, на тај начин што су пришли возилу „Голф“ у коме је седео оштећени са девојком Р.М. из С., а ту се зауставио због гужве на коловозу, па је окривљени Ј. више пута руком ударио по хауби возила, док је окривљени М. отворио врата возила и три пута ударио оштећеног отвореном шаком - шамаром у предео лица, након чега су окривљени М., М. и Н. из возила извукли оштећеног док је окривљени Ј. све време ударао у хаубу аутомобила, па када се окривљени вратио ка кафеу Д. дошло је до вербалне расправе између окривљених и оштећеног и након дужег расправљања, оштећени је покушао да побегне, када су га сустигли и више пута ударили стакленим флашама и затвореним шакама у пределу главе, груди и леђа, те овим заједничким ударцима оштећеном нанели лаке телесне повреде у виду нагњечно раздерне ране

поглавине у регији иза леве ушне шкољке и у регији потиљка, нагњечење меких ткива носа, меких ткива трбушног зида и зида грудног коша са више поткожних крвних подлива, услед којих удараца је оштећени изгубио свест и пао на коловоз, где је остао да лежи до доласка полиције“

- чиме би окривљени: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. извршили као саизвршиоци сваки кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика

јер у смислу члана 4. став 1. Законика о кривичном поступку нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљене: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 869/12 од 08.02.2013. године, окривљени: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили сваки кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика па им је суд изрекао условне осуде тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци које се неће извршити уколико окривљени у року од по две године, по правноснажности пресуде, не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, те да солидарно на име осталих трошкова кривичног поступка плате износ од 8.000,00 динара, док су окривљени Б.Н. и Љ.М. обавезани да солидарно на име трошкова вештачења плате износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом окривљени су обавезани да оштећеном солидарно на име трошкова кривичног поступка исплате износ од 121.125,00 динара, у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења док је оштећени Н.Д., ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3052/13 од 25.11.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених Б.Н. и М.Ј. и потврђена пресуда Основног суда у Чачку К 869/12 од 08.02.2013. године.

Бранилац окривљеног Б.Н., адвокат М.Ћ., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 4. став 1. ЗКП-а - јер се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, с`предлогом да се побијане правноснажне пресуде преиначе на основу члана 422. тачка 2. ЗКП-а, тако што ће Врховни касациони суд одбити оптужбу у односу на окривљеног Б.Н., да је извршио кривично дело за које је оглашен кривим.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката М.Ђ., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, бр.72 од 28.09.2011. године) нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је Општински јавни тужилац у Чачку подигао 09.07.2009. године оптужницу Кт. 919/08 (која је 08.02.2010. године измењена у оптужни предлог од стране Основног јавног тужиоца у Чачку), против окривљених: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, а исти оптужни предлог је Основни јавни тужилац у Чачку поднео Кт 919/08 од 23.05.2012. године прецизирао у погледу повреда које је задобио оштећени Н.Д. те изменио правну квалификацију кривичног дела у толико што је окривљенима ставио на терет да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Пресудом Основног суда у Чачку К 869/12 од 08.02.2013. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3052/13 од 25.11.2013. године окривљени: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Надаље, из списка предмета произлази да је Министарство унутрашњих послова Републике Србије ПУ Чачак 10.10.2008. године Општинском органу за прекршаје СО Чачак поднело захтев за покретање прекршајног поступка бр. 1-810-00383/08 против окривљених: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, који се догодио 28.09.2008. године у 02.00 часова у селу Ј. и у коме је оштећен Н.Д., који се код Општинског органа за прекршаје СО Чачак водио под бројем Пр 9582/08.

Прекршајни суд у Чачку је донео решење Пр 4248/10 - 19.05.2010. године којим се прекида прекршајни поступак против окривљених: М.Ј., Љ. М., М.М. и Б.Н. због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, са разлога што се за исто дело против окривљених води кривични поступак, а прекид ће трајати до доношења правноснажне судске одлуке у кривичном поступку.

Решењем Прекршајног суда у Чачку Пр 17575/10 од 28.10.2010. године обустављен је прекршајни поступак против окривљених: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н., због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру јер је наступила

застарелост вођења прекршајног поступка, а трошкови поступка пали су на терет тог суда.

Из списка предмета Прекршајног суда у Чачку Пр. 9582/08, Пр 4248/10 и Пр 17575/10 против: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру те из списка предмета Основног суда у Чачку К 869/12 и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3052/13 вођеног против окривљених: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н. због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика произлази да је прекршајни поступак пред Прекршајним судом у Чачку и редовни кривични поступак пред Основним судом у Чачку и Апелационим судом у Крагујевцу вођен против истих окривљених лица: М.Ј., Љ.М., М.М. и Б.Н., везано за исти догађај од 29.08.2008. године у 2.00 часова, у Ј., на путу испред кафе бара Д. у коме је исто лице Н.Д. оштећено лице са идентичним телесним повредама задобијеним на идентичан начин и истим повредним средствима.

Код оваквог утврђења у списима предмета како је то напред наведено, очигледно је да се ради о пресуђеној ствари, а како у смислу члана 4. став 1. ЗКП-а нико не може бити гођен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, то је, уважењем захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката М.Ћ., као основаног, у смислу члана 422. тачка 2. ЗКП-а одлучено као у изреци пресуде.

Поред тога, одредбом члана 489. став 2. ЗКП-а прописано је да ако Врховни касациони суд нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саоптужених у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, поступиће по службеној дужности као да такав захтев постоји.

Код чињенице да поднети захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката М.Ћ., садржи разлоге који иду у корист окривљених: М.Ј., Љ.М. и М.М. - разлоге везане за постојање правноснажно пресуђене ствари, Врховни касациони суд је по службеној дужности, у смислу члана 489. став 2. ЗКП-а, одбио оптужбу и у односу на окривљене: М.Ј., Љ.М. и М.М., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде. О трошковима кривичног поступка одлучено је у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП-а, као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.